

[Justitsministeren.]

vi har en anden tradition. Vi ønsker ikke, at nogen skal blive trampet ned af heste under demonstrationer. Vi ønsker ikke, at heste skal udsættes for at blive overdænget med glasskår eller træde på glasskår. Vi ønsker ikke, at hverken rytter eller publikum skal udsættes for uheld under anvendelsen, hvis man sætter det ridende politi ind.

Det er af de grunde, jeg her har nævnt, vi har truffet beslutningen. Vi har ikke det kulturelle under os, det sorterer under en anden minister; vi må alene tænke på, hvad der tjener politiet som politi bedst.

Hanne Budtz: Jeg må erkende, at den højtærede minister i hvert fald forsøgte at være chevaleresk.

Jeg skal gerne holde mit sidste indlæg på det helt saglige plan og tage koloritten bort fra tilværelsen. Når jeg nu hører — og det er jo ulykkeligt at høre — at en ridende bejtent er kommet af dage, må jeg sige, at jeg tror, enhver arbejdsplads er farlig; ministeren nævnte ikke noget om, at nogen anden var kommet til skade. Det er vist en almindelig erkendt opfattelse, at heste ikke træder på mennesker, og jeg er helt enig i og synes, det er rigtigt, at det ridende politi ikke bruges og sættes ind i tilfælde af demonstrationer. Men jeg vil bestride, at der ikke er behov for dem; at der er det, må både det beredne politi selv og den befolkning, der daglig ser, hvilken nytte de gør, være klar over.

Hvad angår besparelserne, har jeg set oplysninger i forskellige aviser. Hvis ministeren regner selve lønningerne med, er det klart, at det bliver større tal, men vi ved, at det beredne politi i dag bruger en del af deres dag til almindelige politimæssige opgaver og morgenen til træning osv. Men med foder og beslag og fjernelse af gødning og med dyrlæge osv. har jeg set i pressen, at udgifterne ligger på 40.000-50.000 kr. om året; det er ingen begrundelse for at afskaffe det.

Jeg mener, det er et effektivitetsspørgsmål at bevare dette, og når ministeren oplyser, at man også har måttet afskaffe andet, f. eks. helikoptertjenesten, kan jeg sige, at vi har jo drøftet det i retsudvalget med den højtærede minister, og vi har simpelt hen bedt om, at dette ikke blev afskaffet. Jeg

tror, vi er mange, der mener, at der ikke kan skæres mere ned på justitsministeriets hele bevilling, og jeg tror, vi har råd til at opretholde ikke alene de 7, men få flere.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil kun ganske kort sige, at hvis der er tale om en bred politisk henvendelse om, at vi skal genoprette en bereden politistyrke, helt imod, hvad sagkundskaben siger, vil jeg selvfølgelig tage det under alvorlig overvejelse. Men det kan ikke blive som en politimæssig opgave, for det siger sagkundskaben de ikke kan bruges til, og det vil altså sige, at vi skal til at tage den del af kulturministeriets opgave under os, som det er at opretholde denne pryd for gadebilledet og for turisterne og dem, der ellers er glade for at se det. Jeg har ikke hjemmel til at tage en sådan opgave på mig. Og så kan jeg godt betro fru Hanne Budtz, at vi har måttet skære ned på andre steder, hvor det var endnu smerteligere, men det kan jeg måske få lejlighed til at redegøre for senere.

Otto Mørch: Jeg er glad for, at ministeren modstod det indsmigrende tilbud om at få en gylden hestesko til ophængning over sit skrivebord. Jeg synes, det er en rigtig indstilling, ministeren her har forelagt tinget på dette område med politihestene.

Det ligger jo nemlig sådan, at i sparetider opstår der altid problemer om, hvor besparelserne er mest effektive, og hvor besparelserne vil genere mindst. Og selv om mange kan synes, som der er givet udtryk for her i dag, at der forsvinder noget fra det københavnske bybillede med det beredne politi, er vi altså nødt til at prioritere besparelser efter nytteværdi.

Jeg havde egentlig regnet med i dag, at der var kommet et argument fra spørgeren om, at det betød noget, at det var residensstaden, og derfor skulle vi have dette beredne politi; hvis det var kommet, havde jeg sagt, at så skulle Århus jo også have . . .

Formanden: Man må ikke diskutere med spørgeren.

Otto Mørch: Nej, undskyld hr. formand. Man nedlagde jo det beredne politi i Århus kort efter krigen, og dér har altså ikke været noget afsavn, efter at det er sket.